ఈ వారం కథ

నిశ్శబ్ద శబ్దం

బి.రవీందర్

"... ఇంత వైవిధ్యమున్న ప్రపంచాన్ని నాకు కానుకగా ఇచ్చావో, ఇన్ని వైరుధ్యాలున్న నన్ను ప్రపంచానికి సమర్పించావో తెలీఎంలేదు. కానీ ప్రభో!...

విరామమెరుగని నా నిరంతరాన్వేషణను అంతం చేయకు. అసంతృప్తిని నానుండి వీడనీకు!"

** ** **

ఇంతకుమునుపు వేటిమీద శ్రద్ధ ఉండేదికాదు. ప్రసూన పరిచయమయ్యాకే షర్టు డ్రెస్సుల్లో కాస్తవిది బావుందా అని వెతకడం, రోజూ షేవింగ్ చేసుకోవడం... ప్యాంట్ బాక్ పాకెట్‌లో దువ్వెన ఉంచుకోవడం... టక్ చేయడంలాంటి దుర్గుణాలన్నీ వచ్చాయి. ఏమంత అందంగాలేని సన్నని, ఛామనఛాయగల ఈ స్త్రీ నన్నింత బలంగా ఎలా ఆకర్షించగలుగుతోంది! నిరాడంబరమైన ఆమె మాటలు, అపారమైన కరుణను వెదజల్లే ఆమె కళ్ళూ నా మనసును ఆమె వశం చేశాయి. స్త్రీపురుషుల మధ్య స్నేహం గాఢమవటానికి స్పష్టమైన బలమైన కారణాలు ఏమీవుండకపోవచ్చు. ఏమంటావ్ ఫ్రాయిడ్?

గొప్పనైన నా ముస్తాబుతో హర్షా హోటల్లో ఆమె ముందు హాజరయ్యాను.

ఇడ్లీ?

వడా!

దోశా?... కాస్సేపు పోట్లాట... ఒకింత మౌనం... చివరకు ఊతప్పం వద్ద ఏకాభిప్రాయం!!

"... కవిత్వం ఇప్పుడెంత అధ్వాన్నంగా వస్తుందో చూస్తున్నావా చంద్రా!... చివరకు తాము ఒకరకమైన ట్రాన్స్‌లో కవిత్వం రాస్తుంటామని అది తమకే అర్థం కాకపోవడంలో కూడా ఆశ్చర్యమేమీ లేదని స్టేట్‌మెంట్ కూడా ఇచ్చేశాడొకాయన. అస్పష్టతే కవిత్వమంటున్నారు. ఏమైనా అంటే జీవితంలోని క్లిష్టత కవిత్వంలో ప్రవేశించడం అనివార్యమని సమర్థింపులు... జీవితంలోని క్లిష్టతను సరళమొనర్చాల్సిన బాధ్యత మేధావులుగా భావింపబడే ఈ కవులపై లేదంటావా? అసలు వీళ్ళు రాసే కవిత్వం మామూలు జనాల హృదయాల్ని ఎలాగు తాకదు. కనీసం నగటు పాఠకుడైనా అర్థం చేసుకోవాలిగా... ప్చ్!.." ఆమె వాగ్ధాటికి అడ్డొచ్చి కొన్ని విషయాల్లైనా వ్యతిరేకించాల్సిన గొప్ప కర్తవ్యం నా భుజస్కంధాల మీద వుందనుకుంటాను. తీరా చూస్తే అందులో వ్యతిరేకించాల్సింది ఏమీవుండదు. ఊగే ఆమె చెవి జూకాల్ని, ఎదపై నిశ్శబ్దంగా కదిలే గొలుసును చూస్తూ నిస్సహాయతతో కూడిన అంగీకారంతో తల వంకిస్తాను.

"కొండేపూడి నిర్మల కవిత్వం ఎంత అద్భుతంగా ఉంటుందో చెప్పలేను. ఐ లవ్ హర్!..." అంది.

ఐటూ అందామనుకున్నాను. ఈ పిచ్చిపిల్లకు (మరియు కొ.ని.కు) కోపమొస్తుందేమోనని ఊరుకున్నాను. మా సంభాషణ సాహిత్యంపై నుండి దూకి అంజలి సినిమాలోని షామిలిని, అనూరాధా పౌడ్వాల్ ను, భాగ్యశ్రీ నిస్పృశించి రామజన్మభూమి – బాబ్రీమసీదు సమస్యవద్ద ఆగిపోయింది.

ప్రసూనను దాదాపు ప్రతిరోజూ కలుసుకుంటూనే ఉన్నాను. ఆమె సమక్షంలో అద్భుతమైన ప్రశాంతతను, ఒకింత ఉద్వేగాన్ని అనుభూతి చెందేవాడిని.

ఒకరోజు అకస్మాత్తుగా అంది "గోదారి ఒడ్డున... కొబ్బరితోటల మధ్యన ఒక ఇల్లు. అందులో బోలెడంతమంది పిల్లలు. వాళ్ళ నవ్వుల్తో, వాళ్ళ ఏడుపుల్తో, వాళ్ళ కేరింతల్తో ఆకాశం ప్రతిధ్వనిస్తుండాలి. నాకేమొద్దు చంద్రా... నా చుట్టూ పసిపిల్లలు వుండాలి..." చాలా సేపు నిశ్శబ్దంగావుంది. బహుశా తన ఉద్వేగాన్ని అణుచుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నదనుకుంటా!

"నీవన్నీ ప్రమాదకరమైన ఆలోచనలు. మంచి ఉద్యోగాన్ని కోరుకో. విలాసవంతమైన ఇళ్ళు, కారు, రిచ్ హజ్బెండ్. వగైరాల కోసం కలలు కను. సుఖపడతావు. అంతేకాని కంట్రీ టైప్ ఆలోచనలు చేయకు. అశాంతి పాలవుతావు" అన్నాను నవ్వుతూ.

ఆమె చూపులు నా కళ్ళ లోతుల్లో దారితప్పాయి. చేమంతి పూలను గుమ్మరించినట్టుగా ఉంది. దండ విడిపేడి జారిపడుతున్న ముత్యాల్లా ఉన్నాయి ఆమె చూపులు.

మాన్షన్ హౌజ్ విస్కీ మత్తుగా వుంటుందా. కొకైన్ కిక్కు హాయిగా ఉంటుందా. చెప్పు ఫ్రైడ్... చెప్పు.

ప్రసూన చూపు హాయిగా వుంటుంది చంద్రా... పరిమళించే ప్రసూన నవ్వు మత్తుగా ఉంటుంది మిస్టర్ చంద్రకాంత్! ఈ మాటైనా కరెక్ట్?!

ఒకరోజు ప్రసూన బద్ధకస్తుడిలా కనిపించే ఒక వ్యక్తిని పరిచయం చేసింది.

"హి ఈజ్ సన్నీ. పత్రికలో కార్టూనిస్ట్‌గా పనిచేస్తున్నాడు."

టీలు త్రాగాక బాతాఖాని మొదలైంది. సన్నీ, ప్రసూనల మధ్య మాటల ప్రవాహం వర్షాకాలపు గోదావరిలా పరుగెత్తింది. అసలు నా ఉనికినే మర్చిపోయారు. బాపు, మోహన్, శ్రీధర్‌ల నుంచి మొదలుకొని శంకర్, విజయన్, అబూల గుండా విదేశాల వరకు వెళ్ళారు. కాస్సేపు దామోదరం రామారావు గురించి... డావిన్సీ, పికాసో అబ్‌స్ట్రాక్ట్ ఆర్ట్‌ల గురించి చిత్తుగా మాట్లాడుకున్నారు. వినీ, వినీ అలసటొచ్చింది నాకు.

బద్ధకస్తుడిలా కనిపించే సన్నీ ప్రసూనతో చాలా చురుగ్గా, కన్విన్స్‌డ్‌గా మాట్లాడేస్తున్నాడు. ఆయన తన సోమరితనాన్నంతా నాతో మాత్రమే చూపిస్తున్నాడు. ఏదో ఇబ్బంది... అసూయనా?

తరచుగా పత్రికాఫీసువద్దనో. బజార్లోనో సన్నీ నాకు ఎదురుపడుతూనే ఉన్నాడు. కొద్దిరోజుల్లోనే మేము మంచి స్నేహితులమయ్యాము.

** ** **

ప్రసూన నన్ను కలవడం పూర్తిగా తగ్గించిందనే చెప్పాలి. కాని ఆమె గురించిన సమాచారం నా చెవిలో పడుతూనే ఉంది. డ్రామా యాక్టర్ జానకీరాంతో షికార్లకెళుతోందని... ప్రముఖ సింగర్ దేవీతో ఈమధ్య తరచూ కనపడుతోందని... ఫైన్ ఆర్ట్స్ స్టూడెంట్‌తో కలిసి సినిమా హాల్లో చూశామనీ... ఇంకా చాలా పేర్లు మరిచిపోయాను.

"మన ఫోటోగ్రాఫర్‌గాడు... అదే సత్యంగాడు లేడూ... వాడితో ప్రసూన ఈరోజు పార్కులో కనిపించింది" అన్నాడు కాస్త చొరవ వున్న మిత్రుడు. అని ఊరుకోకుండా ఫీలింగ్స్ కోసం నా మొహంలోకి చూశాడు. ప్చ్! ఫక్తు తెలుగు సినిమా కొత్త హీరోలా ఫీలింగ్‌లెస్ ఫేస్ పెట్టాను. నిరాశపడిపోయాడు పాపం.

ఒకరోజు ప్రసూన నా గది వెతుక్కుంటూ వచ్చింది. నా గదికి రావడం ఇదే మొదటిసారి. కుర్చీలో కూర్చోబెట్టి స్టూలు ఆమె చేరువగా జరిపి కూర్చున్నాను. నా కళ్ళలోకి తదేకంగా చూస్తోంది. ఏం వెతుకుతున్నావు నేస్తం?... నా కళ్ళలోని ఎడారులు... ఇసుకతిన్నెల మీద అస్తవ్యస్తంగా పడిపోయిన ఒయాసిస్సుల ఫోటో ఫ్రేములు కనిపిస్తున్నాయా? వొద్దు... వొద్దు... నిష్క్రమించిన వసంతాల అడుగుజాడల్ని చూసి జాలిపడకు... నా ముసుగుని తొలగించకు... నా భ్రమల్ని చెదరగొట్టకు...

చూపుల్ని తిప్పుకున్నాను.

... ...

"ప్రసూన మొహం ప్రసన్నంగా లేదెందుకో ఈ రోజు..."

"రోజంతా ఏంచేస్తుంటావు చంద్రా! అసలు నీకు టైంపాస్ ఎలా అవుతుంది?" పుస్తకాల షెల్ఫ్ కేసి, టేప్ రికార్డర్ కేసి చూపించి "మరీ బోర్ కొడితే ఆ మూల పడుకొని హాయిగా కలలుకంటూ ఉంటాను... నీకు తెలుసా... కలలు కనడంలో ఛాంపియన్ నేను... కలలే నా స్నేహితులు" నవ్వుతూ అన్నాను. ఎప్పటిలా ప్రసూన నాకేసి అడ్మైరింగ్‌గా చూడలేదు. కనీసం నవ్వలేదు. ఆమె కళ్ళలోని చిరునవ్వుల పువ్వులన్నీ ఏమయ్యాయి?

"ఏమైంది ప్రసూనా? ఎందుకలా డల్‌గా ఉన్నావు?" అనునయంగా అడిగాను.

ఈ కాస్త ఓదార్పుకోసం ఎంతగా తపించిపోయిందో పాపం... ఈ కళాపిపాసి... కళాతపస్విని నాముందు ఇట్లా నిస్సిగ్గుగా, నిస్సంకోచంగా ఏడవగలదని ఎప్పుడూ ఊహించలేదు. ఉరుములు, మెరుపులు లేకుండా నిశ్శబ్దంగా జడివానను కురిసే మేఘశకలాలయ్యాయి ఆమె కళ్ళు. చాలా సేపటి తరువాత బాత్‌రూంకెళ్ళి మొహం కడుక్కుని వచ్చింది. నాలో ఏవో ప్రశ్నలు...

షెల్ఫులో పుస్తకాలను అటూఇటూ కదుల్చుతూ నిల్చుంది.

"నామీద నీ అభిప్రాయమేమిటి?" ఆమె గొంతులో అంతులేని అలసట.

"ప్రసూన ఈజే గుడ్ గర్ల్" అన్నాను వాతావరణాన్ని కాస్త తేలికగా చేద్దామని!

"జోక్స్ వద్దు ప్లీజ్. నామీద నీక్కూడా అనుమానం వుంది కదూ... చాలామంది మగాళ్ళతో పరిచయం వుందనీ... ఇంకా..." గొంతులోని జీర ఆమె మాటల్ని అస్పష్టపరుస్తోంది.

"ఈరోజు నా మనసు విప్పనీ చంద్రా... నేను నా స్నేహితురాళ్ళతో ఎలాంటి దాపరికాలు లేకుండా మాట్లాడతానో మగవాళ్ళతో కూడా అంతే. ఏ ఫీలింగ్స్ లేని నన్ను చూస్తే ఫ్రిజిడిటీ వుందేమోననే అనుమానం నాకే కల్గుతోంది. కాని నేను పరిపూర్ణమైన స్త్రీననే విషయం నీ సమక్షంలో ప్రతి నిమిషం కలుగుతుంది. మంచి కవిత్వం గురించి చర్చించకుండా ఉండలేను. అరుదైన దృశ్యం కనిపిస్తే ఆ అనుభూతిని పంచుకోకుండా ఉండడం నావల్లకాదు... నూర్జహాన్ను ఇష్టపడతాను. అట్లాగే ముఖేష్‌ను కూడా... తలత్ మహమూద్, లతామంగేష్కర్ నా ప్రాణం... ఇట్లాంటివే నా ఇష్టాలన్నీ!...

కాని నన్ను ఆశ్చర్యపరిచిన విషయమేమిటంటే నాకు దగ్గరైన ప్రతి కళాకారుడూ నా నుండి ప్రతిఫలాన్ని ఆశించాడు. మగవాళ్ళంత దౌర్బల్యులు ఎవరూ వుండరు. కళను ఎప్రిషియేట్ చేయడంతో మొదలైన స్నేహం నన్ను శారీరకంగా వాంఛించడం వరకూ వచ్చి ఆగిపోయేది... అందుకే తప్పంతా నాదేమోననిపిస్తోంది. అవును కదూ?..."

ఈమెకు హృదయం మాత్రమే వికసించింది. ఈ లోకాన్ని హృదయంతోకాక బుద్ధితో చూడగలగాలి... విశ్లేషించగలగాలి... లేకపోతే స్ట్రగుల్ ఫర్ ఎగ్జిస్టెన్స్‌లో ఉనికినే కోల్పోవలసి వస్తుంది. పసిపాప హృదయమున్న ఈ అమ్మాయిని ఒడిలోకి తీసుకుని లాలించాలనిపించింది. ఏంచేస్తే నీ మనసుకు స్వాంతన చేకూరుతుంది ప్రసూనా?...

"మనిషిలో చాలా దాహాలుంటాయి ప్రసూనా! అనేక తృష్ణలు... అభిరుచులూ ఉంటాయి. వాటన్నింటిని ఒకే వ్యక్తి తృప్తిపరచలేడు. అందుకే రకరకాల వ్యక్తుల వైపు ఆకర్షించబడతాము. తప్పు నీలో లేదు. ముందు నువ్వొక అసహజమైన స్త్రీవనే భావన వదులుకో. ఈ లోకానికొక అపురూప వరానివి. బలహీనతల్ని తమలో వుంచుకుని నీకంట గడుతున్నారు. వాటిని ఇగ్నోర్ చెయ్యి" అనునయంగా అన్నాను. నా మాటలు ఆమెను కన్విన్స్ చేయగలవా? నీకు ఆలంబనగా నేను వున్నాను అని చెప్పాలనిపించింది. కొన్ని మాటలు గొంతు దాటవెందుకో? "నీకు నామీద కోపంగాని... అపనమ్మకంగానీ లేవా?" ఆమె సామీప్యత నా నరాల్లో రక్తాన్ని కడలి కెరటాల నాట్యం చేయిస్తోంది. మనసుకు లేని నిగ్రహం శరీరానికెందుకు?

చిరునవ్వు నవ్వాను. కళ్ళ మధ్య చూపుల వంతెనలు నిర్మితమవుతున్నాయి. దండ నుండి విడివడ్డ ముత్యాలు నాపై రాలుతున్నాయి. జీవితాంతం చేమంతి పూలచేత, జాజుల మాలలచేత అభిషిక్తుడ్నవుతూనే ఉన్నాను. థాంక్యూ ఈవ్!...

కథా రచయితలకు మనవి!

తెలుగువారి జీవితానికి అద్దం పట్టే, అందమైన, కఠోరసత్యభరితమైన, హాస్య రసమయమైన కథానికలను 'ఆదివారం ఉదయం'లో ప్రచురణకి పంపించండి. ప్రచురించిన కథకి రూ. 150 పారితోషికం ఉంటుంది. కథ అయిదు అరఠావు పేజీలకు మించకుండా ఉంటే మంచిది. ఇతర నియమ నిబంధనలన్నీ షరా మామూలే.

కథలు పంపవలసిన చిరునామా

ఎడిటర్

ఆదివారం ఉదయం

7/1, ఆజామాబాద్. ఆర్.టి.సి క్రాస్‌రోడ్స్, హైదరాబాద్ 20.